

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/137/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8618200602
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8618200602.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Moniky Juskovej a Mgr. Miloša Koleka v spore žalobkyne: C. L., nar. XX.X.XXXX, bytom Ľ. E. XXX/X, XXX XX D., právne zastúpenená JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o primerané finančné zadostučinenie v sume 1.272,- eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Svidník č. k. 5Csp 26/2018-94 zo dňa 13.09.2019, takto

rozhodol:

Mení rozsudok prvoinštančného súdu tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni 300,- eur v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

Priznáva žalobkyni náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Svidník (ďalej „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 1 272 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobkyni p r i z n á v a náhradu trov konania proti žalovanému v plnom rozsahu. O ich výške súd rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

III. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť súdny poplatok v sume 76 eur na účet tunajšieho súdu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Prvoinštančný súd tak rozhodol o žalobe, ktorou sa žalobkyňa domáhala úhrady primeraného finančného zadostučinenia od žalovaného v sume 2.544,75 eura.

V poradí prvým rozsudkom Okresného súdu Svidník č.k. 5Csp 26/2018-54 zo dňa 16.11.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 17Co 26/2019-79 zo dňa 9.4.2019 bol výrok o priznaní nároku žalobkyni vo výške 1.272 eur zrušený a vec v tomto rozsahu bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V prevyšujúcej časti (do výšky 2.544,75 eura) bola žaloba zamietnutá. Tento výrok sa stal právoplatným 14.12.2018.

Rozhodnutie o priznaní primeraného finančného zadostučinenia vo výške 1.272 eur právne odôvodnil podľa § 3 ods. 5, § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

Zistil, že rozsudkom Okresného súdu Svidník č.k. 6C 147/2015-68 zo dňa 06.09.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. sp. zn. 2Co 20/2017-122 zo dňa 23.10.2017 bola žalobkyňa vo vzťahu k žalovanému úspešná v konaní o nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 2.544,75 eura a určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky.

Dospel k záveru, že žalobkyňa má proti žalovanému nárok na primerané finančné zadostučinenie, a to z dôvodu, že žalobkyňa si v konaní sp. zn. 6C 147/2015 úspešne uplatnila porušenie spotrebiteľského práva a úspešne sa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia v sume 2.544,75 eura. Žalobkyňa taktiež aj s prihliadnutím na postoj žalovaného v konaní bola dlhodobo (cca 2 roky a 4 mesiace) nedôvodne vystavená psychickému vypätiu a stavom právnej neistoty, a to až do právoplatného ukončenia veci samej. V danom prípade neexistovala len potencionálna hrozba ujmy, ale reálne majetková ujma aj vznikla.

Čo sa týka výšky priznaného primeraného finančného zadostučinenia považoval za primeranú sumu 1.272 eur (cca 50 % zo sumy 2.544,75 eura), a to s ohľadom na majetkovú ujmu, ktorá žalobkyňi reálne vznikla, keď žalovanému bezdôvodne uhradila 2.544,75 eura.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP, pričom rozhodovanie o žalovanom nároku záviselo od úvahy súdu, preto nemožno povedať, že by bola žalobkyňa čiastočne neúspešná.

2. V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku odvolanie žalovaný. Namietal jeho nepreskúmateľnosť a arbitrárnosť, čo odôvodnil tým, že nie je zrejmé, aké konkrétne skutkové okolnosti viedli súd k záveru o tom, že je na mieste priznanie sumy 1.272,- eur a aká konkrétna povinnosť žalovaného, či právo na ochranu spotrebiteľa boli porušené. Tvrdenie žalobkyne o psychickom vypäti a právnej neistote súd nemal preukázaný dôkazmi. Ďalej namietal, že nebol zohľadnený fakt, že žalobkyňa postupne iniciovala viacero konaní namiesto jedného, čo má vplyv na psychické vypätie žalobkyne. Z rozhodnutia teda nevyplýva, či je splnený predpoklad pre vznik nároku na finančné zadostučinenie. Rozhodnutie je neodôvodnené aj do výšky finančného zadostučinenia. Z týchto dôvodov navrhol rozhodnutie zmeniť tak, že odvolací súd žalobu zamietne a žalovanému prizná právo na náhradu trov právneho zastúpenia v rozsahu 100 %.

3. Žalobkyňa sa k odvolaniu písomne nevyjadřila.

4. Predmetom tohto odvolacieho prieskumu je v poradí druhé prvoinštančné rozhodnutie č.k. 5Csp 26/2018-94 zo dňa 01.10.2019. Preto bolo povinnosťou odvolacieho súdu podľa § 390 CSP rozhodnúť vo veci.

5. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s § 379 a § 380 CSP v spojení s § 470 ods. 1 a 2 CSP, bez nariadenia pojednávania, pričom dospel k záveru, že odvolanie žalobcu čo do výšky priznaného nároku je dôvodné.

6. Právo na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia je jednou zo súčastí základného práva na spravodlivý proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorým je Slovenská republika viazaná. Toto právo je podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky implikované aj v čl. 46 ods. 1 ústavy. Odôvodnenie rozhodnutia je tou časťou, v ktorej súd vysvetľuje, akým spôsobom a z akých dôvodov dospel ku konkrétnemu rozhodnutiu. Zákon stanovuje zákonné požiadavky na obsah odôvodnenia rozsudku (§ 220 ods. 2 CSP) tak, aby z neho bola zrejmá jeho opodstatnenosť, zákonnosť, spravodlivosť. Dostatočné odôvodnenie je nevyhnutné aj z pohľadu práva neúspešnej strany namietat konkrétne skutkové alebo právne závery súdu pri uplatňovaní opravných prostriedkov. Je nevyhnutné, aby text odôvodnenia nebol len popisný a formálny, ale aby naopak obsahoval jasné a logické argumenty, ktoré sú konzistentné a navzájom si neodporujú.

7. Odvolací súd nespochybňuje základ nároku žalobkyne na primerané finančné zadostučinenie v zmysle ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. V tejto časti odvolací súd nepovažoval uplatnené námietky vznesené žalovaným za dôvodné. Je nesporné, že v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 6C 147/2015 sa žalobkyňa úspešne domáhala vydania bezdôvodného obohatenia a určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Z jeho odôvodnenia v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 2Co 20/2017 zo dňa 23.10.2017 vyplýva, že dohoda o poskytnutí služby odkladu splátok je zmluvnou podmienkou, ktorá nebola individuálne dojednaná a žalobkyňa platila bez ohľadu na poskytnutie tejto služby. Úroková sadzba predmetného úveru vo výške 70,01 % je viac ako 5-násobok priemernej sadzby úverov poskytovaných v rovnakom období, a preto určil, že je v rozpore s dobrými mravmi a teda neplatná v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka.

Z týchto dôvodov je poskytnutý úver bezúročný. Nemožno mať preto pochybnosti o tom, že žalobkyni podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa voči žalovanému vznikol nárok na primerané finančné zadosťučinenie.

8. Súd prvej inštancie ani po vrátení veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie bližšie nešpecifikoval a nekonkretizoval skutočnosti, na základe ktorých dospel k záveru, že žalobkyňa má nárok na polovicu z uplatnenej sumy. V tejto časti preto odvolací súd považoval napadnutý rozsudok za nepreskúmateľný (čo do výšky).

Podľa ust. § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

Podľa ust. § 390 CSP, odvolací súd sám rozhodne vo veci, ak po a) rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo už raz odvolacím súdom zrušené, vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a po b) ak odvolací súd koná a rozhoduje o odvolaní proti novému rozhodnutiu súdu prvej inštancie.

Podľa ust. § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

9. Z hľadiska výšky priznávaného primeraného finančného zadosťučinenia musí odôvodnenie priznanej výšky byť presvedčivé. Výška primeraného finančného zadosťučinenia podľa zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa spočíva na voľnej úvahe súdu, ktorá nemôže byť svojvoľná. Pri stanovení výšky treba vychádzať zo závažnosti porušenia práv, povinností, z okolností tak na strane žalobcu ako aj žalovaného, okolností, za ktorých došlo k porušeniu práv, povinností. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobcu, resp. na kompenzáciu jeho majetkovej škody, ale v danom prípade musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany.

Kritériom kvantifikácie nároku by mali byť podľa odvolacieho súdu najmä okolnosti, za ktorých k porušeniu došlo, ich dosah na sféru individuálnych preferencií spotrebiteľa, ako aj závažnosť porušenia práv spotrebiteľa. Konkrétna výška priznaného finančného zadosťučinenia musí zohľadňovať skutkové okolnosti danej veci a spĺňať požiadavku primeranosti.

S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že za daného stavu s ohľadom na porušenie práv žalobkyne zo strany žalovaného, ktorých ochrany sa žalobkyňa úspešne domohla na súde, ako aj s ohľadom na výšku nedôvodne požadovanej sumy žalobkyňou je priznanie finančného zadosťučinenia plne dôvodné.

Žalobkyňa na základe neplatne uzatvorenej zmluvy o úvere uhradila žalovanej sumu 2.544,75.- eura, ktorú mu nebola povinná uhradiť. Tým žalobkyňa musela iniciovať súdne konania na ochranu svojich spotrebiteľských práv, pričom samotné súdne konanie je stresujúcim faktorom, odôvodňujúcim priznanie finančného zadosťučinenia.

Žalobkyňa svoj nárok na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia odôvodnila len svojou úspešnosťou v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia a dĺžkou konania (cca 2 a pol roka), v priebehu ktorého bola vystavená psychickému vypätiu a bola v právnej neistote. Žalobkyňa neuviedla, a to ani v priebehu odvolacieho konania, či konanie žalovaného a následné vymáhanie bezdôvodného obohatenia súdnou cestou viedlo k vzniku aj iných negatívnych dôsledkov v súkromnom a spoločenskom živote. Takýmito negatívnymi dôsledkami resp. nepriaznivým okolnosťami prípadu, ktoré by mohli vzniknúť v súvislosti s nekalým konaním žalovanej je napr. vznik nepriaznivej majetkovej a sociálnej situácie v konkrétnom čase, odkázanosť na iných alebo psychická záťaž a pod. Žalobkyňa síce uviedla, že bola vystavená psychickému vypätiu avšak bližšie nekonkretizovala, v čom spočívalo psychické vypätie, ako ho pociťovala, a či malo na jej psychický alebo fyzický stav nejaký vplyv. Ako už odvolací súd viac krát uviedol, nie sú pochybnosti o tom, že spotrebiteľské práva žalobkyne boli porušené a tak

jej vznikol nárok na primerané finančné zadosťučinenie, to však neznamená, že jej patrí v takej výške ako sama požadovala alebo v sume minimálne jednej polovice sumy, o ktorú by bez iniciovania súdneho konania prišla. Takýto ničím neodôvodnený názor neobstojí.

10. V žalobe žalobkyňa výšku nároku na primerané finančné zadosťučinenie odôvodnila výškou bezdôvodného obohatenia žalovaného na jej úkor. Po vrátení veci prvoinštančnému súdu právny zástupca žalobkyne na pojednávaní poukázal na dĺžku pôvodného konania s tým, že v jeho priebehu žalobkyňa bola vystavená psychickému vypätiu a bola v právnej neistote. Iné skutočnosti žalobkyňa neuviedla. Preto odvolací súd pri úvahe o výške uplatneného nároku vychádzal len tohto tvrdenia a z hrozacej ujmy na strane žalobkyne, kde žalovaný by sa bezdôvodne obohatil na jej úkor, ak by svoj nárok nebránila súdnou cestou. Žalobkyňa pre účely určenia výšky nároku musí objektívne, vzhľadom na povahu, intenzitu, trvanie a rozsah pôsobenia nepriaznivého následku preukázať, ako ho pociťovala a prežívala, svoj nárok individualizovať, pričom strohé konštatovanie právneho zástupcu žalobkyne, že tá bola vystavená psychickému vypätiu v priebehu konania, nie je samo o sebe dôvodom na priznanie vyplatenej sumy primeraného finančného zadosťučinenia.

11. Žalobkyňa neuviedla, ako situácia, že žalovanému uhrádzala bezdôvodne sumu 2.544,75 eura vplývala na jej pocity, prežívanie, či konanie žalovaného malo na jej sociálnu situáciu vplyv a či absencia sumy 2.544,75 eura mala na jej finančnú situáciu vážne dôsledky. Odvolací súd preto pri úvahe o výške nároku ako jediný argument zohľadnil okolnosť, že žalobkyňa sa vydania bezdôvodného obohatenia musela domáhať na súde. Preto považoval za primeranú výšku 300 eur. V prevyšujúcej časti ako nedôvodnú súd žalobu zamietol (čo do sumy 972 eura). Priznaná suma 300 eur zmierni a vyváži tvrdený a zistený dôsledok konania žalovaného. Iný dôvod, ktorý by mal vplyv na výšku priznaného finančného zadosťučinenia odvolací súd nezistil.

Preto podľa § 388 CSP napadnutý prvoinštančný rozsudok zmenil, žalobkyni priznal nárok vo výške 300 eur a v prevyšujúcej časti (do výšky 1.272 eur) zamietol.

12. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a 262 ods. 1 CSP. Zásadu úspechu vo veci treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu. Nejde o procesne neúspešnú žalobkyňu, ak jej bola priznaná aspoň časť uplatneného nároku na základe úvahy súdu. Žalobkyňu treba považovať za plne úspešnú, keď mala plný úspech čo do základu uplatneného nároku a súčasne výška plnenia vyplývajúca z tohto z jeho procesného úkonu závisela, výlučne od úvahy súdu. Žalobkyňa bola úspešná čo sa týka základu nároku na jeho priznanie a preto jej odvolací súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd 1. inštancie po právoplatnosti tohto uznesenia (§ 262 ods. 2 CSP).

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 2 : 1.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.